

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 74.

V Ljubljani, v soboto 2. aprila 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 1. aprila.

Interpelacije.

Pred sklepom včerajšnje seje izročil je dr. Gregorec predsedniku dr. Smolki interpelacijo zastran imenovanja dr. Kahna za krškega škofa, v kateri ministra za bogočastje vpraša, zakaj se ni oziral na opravičene želje slovenskega prebivalstva in bi li ne hotel poskrbeti, da se prej ko mogoče za Koroško imenuje slovenski pomožni škof. Razven Gregorca so izmed slovenskih poslancev to interpelacijo podpisali še Vitezič, dr. Ferjančič, Vošnjak in Hren, toda poslednji trije le pod pogojem, da klub interpelacijo odobri. Ali interpelacija je bila včeraj izročena, preden je prišla v klub v razgovor. Razun omenjenih so še podpisani: Dalmatinci: Vojnovič, Pozza, Borčič, Bulat, Masovčič; češki poslanci: Engel, Jahn, Gregor, Vašaty, Pleva, Vratislav, Maks Hajek, Trojan, Adamek, Vesely, Hevera, Vransy, Fišera, Dürich, Fabian, poljsko-šlezijški duhovnik Swieży in nemško-češki samotarec Heinrich.

Druga interpelacija bila je izročena od nemško-českega poslanca Siegmunda zaradi strogosti gospodsk na Českem nemškem turnarjem in društvom nasproti.

Zakon o preskrbljevanju vojaških vdov in sirot

bil je danes sprejet v tretjem branji, potem pa se je pričela razprava o stavbah za Tržaško ladijišče. Prvi je govoril novi tržaški poslanec Stalitz, ter je zlasti povdarjal avstrijsko rodoljubje, ki naj se vsestransko razširja in vkorenini. Tudi Burgstaller je govoril in naposled še minister Bacquehem, ki je izrekel željo, da naj bi se res godilo po besedah Stalitzevih in naj bi tržaško prebivalstvo spoznalo, koliko Avstrija za Trst stori.

Rešene so bile še nekatere peticije in pa predlog imunitetnega odseka, da naj se dovoli v sodnijsko preiskavo zoper poslanca Schönererja. Schönerer je bil med razpravo v zbornici in je sam glasoval za omenjeni predlog.

Ob eni uri je predsednik sklenil sejo in poslancem želel vesele praznike. Prihodnjo sejo bo naznanil pismeno. Vendar se govori, da se prične 23. aprila.

Pogled v Nemčijo.

III.

Kdo se še ne spominja oblastnih besed mogočnega kneza: „V Kanosso ne pojdemo“? Kako neusmiljeno je pruska vlada izvajala več let znane majevske postavbe! Človeku bi ne bilo prišlo na misel, niti bi bil mogel verjeti, da bo Bismark sam kedaj govoril pomenljive besede: „Papež in cesar imata enake koristi, da podpirata avtoriteto in se ustaljata pogubljivim nameram socializma. Če sta edina papež in cesar, lahko mirno pričakujemo prihodnjih bojov.“

Komaj verujemo, da je Bismark v resnici govoril te besede, oni Bismark, ki se ne boji, kakor je sam rekel, cele Evrope. In vendar, je res! Popustil je svoje cerkvi sovražne sklepe, javno obžaluje v dejanji svoja izvršena dela, ter spozna svojo zmotu po dolgi letih. Preganjal je kruto katoliško cerkev, v ječe je metal cerkvene služabnike, katolikom je kratil versko tolažbo. In sedaj pa je Bismark kot praktičen diplomat spoznal, kako nevarno je bilo za državo njegovo početje.

Nemška država potrebuje miru ter edinosti in sloge v notranjem. Bližajo se resni časi. Francija zbira vse svoje moči in se pripravlja za boj in vračilo. Na vzhodu in jugu vré in tli, prej ali slej se zasveti evropsko obzorje bojnega ognja. Zbrati je treba vse moči, ker sila preti od zahoda in vzhoda. V Nemčiji živi dobra tretjina katolikov, v dolgoletnem boji s protestantsko vlado je oživela katoliška zavest. In s temi novimi silami mora računati tudi železni kaneler. Zvabil je Nemčijo s krvjo in železom, in bliža se čas, ko bo morda še Bismark z istim orožjem moral braniti vspeh svojega večletnega dela, namreč Veliko Nemčijo. In katera država je trdna in močna, ako znaten del njenih prebivalcev ne živi potrebne prostosti in jim železna sila v srecih hoče zatreti versko prepričanje? „Vsakemu svoje“, to je geslo, to bodi ravnilo krmarjev držav, kjer živé po veri ali narodnosti različni narodi.

Bismark je kot protestant Nemčijo hotel preustrojiti v protestantsko državo, protestantizem naj bi bil vera državna. Pa vzbudil je duhove mirno spéče, katolike prisilil do skrajnega boja — in

sedaj, ko nevarnost preti, mora odjenjati državna oblast. Po dolgoletnem, odločnem in vstrajnem boji so zastopniki katoliškega nemškega naroda prisilili Bismarka, da je spremenil svojo versko politiko in prejšnje izjave.

Svet spozna, da vera je moč, na katero se mora ozirati tudi najmogočnejši državnik. V veri vspeva prava domovinska ljubezen.

Priznati moramo sicer, da nove cerkvene postavbe nemške države ne spolnijo katolikom upov in želja, vendar je katoliško vprašanje prišlo v tek in se ne pomiri, dokler si katoliki ne priboré vseh potrebnih verskih zahtev.

Tu ima tudi naša država, slavna Avstrija, povoda dovolj, da je svojim narodom pravična v verskih in narodnostnih vprašanjih. — Pa ni plačila brez truda, treba je vstrajnosti, trdega boja in grenkega znoja — vspeh je gotov. Htbr.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. aprila.

Notranje dežele.

V gospodski zbornici v Budapešti je bilo 31. pretečenega meseca na dnevnem redu posvetovanje o carini. Grof Avrel Desevfi je ugovarjal, da carina poglavitno koristi obrtnikom une državne polovice. Zato je pred vsem potreba, da se zagotovi prirodnim pridelkom te polovice gotovo tržišče, kjer bi se prodajali. On omeni, kako se na Českem branijo ogerskega žita in moke, tudi v misel jemlje, kako se je nekdanj godilo pri živinskem trgu in da je Dunajsko mesto zahtevalo takso za ogersko živino. Vlada naj toraj varuje koristi dežele. Trgovinski minister je odgovoril, da imajo pridelki po vsi monarhiji enako tržišče, kajti to je izrečeno v colni in trgovinski zvezi. Kar se tiče agitacije na Českem, tega ni kriva avstrijska vlada, a tudi mi bi v enakem slučaju ne mogli vplivati na prebivalstvo. Kar pa se tiče takse za živino, se ta pobira od vsake živine brez razločka. Predlog se je potem sprejel v generalni in v nadrobni debati po vladnem popravku, kar se tiče premembe carine o nekaterih pridelkih.

Tisza bo takoj po Velikinoči v zbornici predložil vladni načrt, da se pokrije letošnji primanjkljaj, ki znaša 32 milijonov.

LISTEK.

Gledišča solčna in senčna stran.

(Govoril v „Katoliški družbi“ A. Kalan.)

(Dalje.)

5. Trg idejalnega življenja imenuje k sklepu Schiller gledišče, kjer mogočni slišijo resnico, ktere se jim drugod ne upa nikdo povedati in kjer taki vidijo resnične ljudi, katerih v življenju le malo kedaj srečujejo, ker bi jim tak pogled motil njih srečo. — Res je, dokler je bila dramatična umetnost boginja, samostojna in vzvišena nad ljudi, tedaj je pač smela resnico govoriti vsakemu, tedaj je kakor olimpijska gospa vladala duhove in tudi mogočnim lahko očitala njih napake. Žalibog, da dandanes ni več tako, da je sedaj ta muza vržena s svojega božanstvenega prostora in da služi kakor

dekla obiskovalcem gledišč. In kakor dekla popraša gospodarja, kaj želi in stori po njegovi želji; tako se godi tudi dramatični umetnosti. Ona je sužinja, ona sme govoriti le to, kar ugaja tistim, pri katerih služi; če vidi napake, jih ne sme grajati, zapodili bi jo predrznico; zato ona klečé plazi, taji resnico, pokriva napake, jih izgovarja in olepšuje; sploh: dramatika mora to dati, kar obiskovalci tirjajo, kar gledišče napolni in dobiček donaša.

Prišel bo čas, govori apostel; mi moramo žalibog reči: Prišel je čas, ko ljudje ne bodo trpeli zdravega nauka, temuč si bodo po svojih željah izbirali učencikov, ki šegetajo ušesa in bodo odvrčali ušesa od resnice; obračali pa jih bodo k basnim. (II. Tim. 4. 3, 4.) In táko občinstvo večidel zahaja v gledišče.

In kakošni so ti obiskovalci gledišč, katerim mora nepogojno vstrezati dramatična umetnost — ne — dramatično rokodelstvo? Nikdo bi jih ne mogel bolj sarkastično, pa tudi bolj resnično popisati, kakor

Göthe, v tem oziru gotovo najbolj zanesljiva priča, ker jih prav dobro pozná iz lastne skušnje in nima vzroka smešiti jih zavoljo lastnega dobička. Njegov glediščni vodja namreč daje nauke sanjarsko-navdušenemu pesniku, da naj ne pozabi pri izdelovanji svojih iger, komu da piše. Potem mu vodja obiskovalce mojstersko slika tako-le:

„Seht nur hin, für wen ihr schreibt!
Wenn diesen Langeweile treibt,
Kommt jener satt vom überflüssigen Mahle,
Und, was das Allerschlimmste bleibt,
Gar mancher kommt vom Lesen der Journale.
Man eilt zerstreut zu uns, wie zu den Maskenfesten,
Und Neugier nur beflügelt jeden Schritt.
Die Damen geben sich und ihren Putz zum Besten,
Und spielen ohne Gage mit.“

V teh besedah nam Göthe res mojstersko slika, kako se gledalci pripravljajo za gledišče, kak je duševni stan glediščnih obiskovalcev.

Dolgčas, radovednost, nečimernost — to goni večino obiskovalcev v gledišče; kaki viši nameni:

Po *ogerskih listih* razsaja hudi vihar proti tirjatvam avstrijske kvotne deputacije. Vsa glasila skrajne levice gori do poluradnega „Nemzeta“ pišejo soglasno: Ne vdajmo se! Skoraj gotovo se Madjari v bistvenih vprašanjih ne bodo podali avstrijskim zahtevam, in tako bo avstro-ogerska nagodba mero-dajnim krogom delala še mnogo sitnosti. — Ogerski Srbi se že pripravljajo za prihodnje volitve v državni zbor. 19. aprila bodo imeli shod, kjer se dogovoré, kako se bo treba ravnati pri volitvah. V oklicu se glasi: „Zbrati moramo svoje moči ter svetu pokazati, da smo narod, s katerim se mora računati.“

Vnanje države.

Govori se mnogo, da utegne msgr. *Galimberti*, kterega je Leon XIII. poslal v Berlin k slavnosti devetdesetletnice cesarja Viljema, postati naslednik nedavno umrlega papeževga državnega tajnika Jakobinija. Ta vest ne zdi se nam ravno verjetna, pač pa utegne Galimberti postati nuncij v Monakovem ter ob enem v Berlinu zastopati rimski stol.

„Gazeta Narodova“ poroča iz *Varšave*, da je ruski komunikacijski minister izdelal načrt, po kterem se bodo vsa važnejša poljska mesta vezala z širokimi cestami z mesti v Rusiji. Delo mora biti končano v treh mesecih. Zemljo za cesto kupi vlada, gradivo preskrbé velikoposestniki, stroške plačajo mesta, delali bodo kmetje. Delo bodo nadzorovali od vlade plačani inženirji. Ruska vlada je naročila vsem vodstvom železnic, ki držé do nemške in avstrijske meje, da si omislijo nove železniške vozove ter se preskrbe s kurjavo za trideset dni. — Povsod le vojaške priprave. To bo grom in strah, kedar se prične vojaški ples.

Mnogo se ugiblje, kakšen je namen potovanju *Katkova* v Gačino. Da ima Katkov mnogo vpliva na ruskem dvoru, je znano. — Ruski minister za notranje zadeve, grof Tolstoj, mudil se je v Moskvi. Pri tej priliki je baje prigovarjal Katkovu, naj ne piše v svojem listu toliko proti Nemčiji. Katkov mu je neki odgovoril, da piše, kakor je njemu drago. Če mu vlada tega ne dovoli, popustil bo politiko in živel kot zasobnik. — Kakor poročajo listi, je ruski car Katkova posvaril zaradi njegovih ostrih člankov proti Nemčiji, kteri ne tolažijo, ampak le izživajo mogočnega soseda. Bode li Katkov na to se kaj oziral ali ne, se bode kmalo pokazalo.

Sedaj se govori bolj na drobno o tem, kar je Nelidov zahteval pri zaslišanju od Turčije v zadevi *Bolgarije*. 1. Riza Bey se ima iz Sofije poklicati. 2. Pri službi velikega vezirja se ima nekaj spremeniti. 3. Turčija naj posede Vzhodno Rumelijo, Rusija bo ob istem času Bolgarijo. Sultan prave ni povedal, rekel je samo, da ga veseli zvedeti, kaj Rusija misli o Bolgariji. On bode, kar se tega tiče, napotke (instrukcije) poslal poslancu Šakir-paši v Petrograd. Nelidov naj bi pa telegrafično zahteval, da naj se imenujeta dva kandidata za Bolgarsko, toda Mingrelski ne sme biti med njima. Potem, pravi sultan, bode mogel on v Bolgariji kaj vkreniti. Sultan je baje res poslal Šakir-paši napotke, od tega pa je došel odgovor, da Rusija ne pusti Mingrelskega, z bolgarsko vlado pa se noče prav nič pogovarjati. Kakor je videti, bolgarsko vprašanje bode zopet prišlo na površje, a čudno se stvari motajo. Turčija naj bi šla mir delat v Vzhodno Rumelijo, od koder so turško vlado spodili! Turčija pa vidi nastavljen past, zato se noče v stvar vtikovati, ker Rusija svoje prave misli ne pové; Bolgari pa ne morejo k pokoju priti, bodisi da ruska stranka tam draži, bodisi da so Bolgari res tako nemiren narod, ki se je zarot naučil iz turških časov.

Francosko ministerstvo mora se mnogo boriti za svoj obstanek. Te dni je bil v zbornici na dnevnem redu dokladni kredit. Seja bila je burna; ministerski predsednik Goblet je očital nasprotnikom, da že s početka novega kabineta napovedujejo smrt ministerstvu. Goblet trdi, da je ministerstvo spolnilo svojo obljubo. Francija med tem ni ničesa zgubila na svoji časti in veljavi. Za leto 1888 je vlada določila vse potrebne preosnove pri upravi, ktere je zbornica nasvetovala. Če pa zbornica sklene, da se

ministerstvo umakne, naj le pové svoje mnenje. Clémenceau se oglasi proti kreditu. Konečno je zbornica sprejela zahteve ministerstva z 290 proti 220 glasovi.

Sedaj, ko se je pokazalo, kakšen vpliv so besede sv. očeta imele pri zadnjih volitvah na Nemškem, mislijo tudi *francoski državniki* svetega očeta pridobiti za svoje namene. Levičarji in desničarji so te misli, da je nekako treba vstaviti se na sedanjem potu. Tudi francoska vlada misli za prihodnje volitve pridobiti sv. očeta in duhovščino, ter si zato želi kot papeževga poročnika (nuncija) moža, ki bi bil sposoben, podpirati vlado v njenem prizadevanju. Od prihodnjega poročnika pričakujejo, da bode odstranil verske prepire na Francoskem, ter bode potem o pravem trenutju mogoče, sklicevati se na svetega očeta papeža Leona XIII. — Zgodovina nas uči, da ni z nikomur tako lahko občeovati, kakor z rimsko stolico, ako je namreč temu, kdor želi pobotanje, v resnici mar za pravico. — Koliko odkritosrčnosti pa je pri Bismarku? koliko je verjeti besodam Bismarkovim, ki nasprotnika z nasprotnikom zmaguje, pri tem pa pozabi vse preteklosti? — Napoleon III. bi bil tudi rad sv. očeta goljufal, a slednjič se je sam vjel v zanjke, ktere je drugim nastavljal. Res ginljivo je, kako sedaj povzdigujejo sv. očeta in papeževga poslanca Galimberta obsipljejo z odlikovanjem. Koliko jim pa to gré iz srca? Kmaló se pa bodo začeli bati, da bi papež ne dobil preveč vpliva v Nemčiji. Po eni strani železni kancler pobija z vplivom sv. očeta, po drugi strani se pa opira na stare tradicije Hohenzollerjev, ki so postali tako mogočni po verskem odpadu na Nemškem.

Knez *Bismark* je kot zveden državnik sprevidel, da mora najprvo domá pomiriti svoje sodržavljane, če se hoče zanašati na nje ob času vojske. Nerač je sicer odnehal od svojega očitnega sovraštva proti katoliški cerkvi, pa prisilile so ga državne koristi. On kot državnik se ne more ozirati na posamezne stranke, marveč mora imeti pred očmi celotno državo. In v nemški državi živi dobra tretjina katolikov. Dolgo so se katoliški zastopniki v državnem zboru potegovali in srčno borili za katoliške pravice, konečno se je Bismark vdal. Nova cerkvena postava ima sicer še marsiktero ostro določbo proti katoliški cerkvi; a že to, kar je Bismark do sedaj dovolil, je veliko. Ker s sedanjo postavo nikakor še niso končani cerkveno-politični dogovori, smemo upati, da s časom dobé katoliki v verskih zadevah vse svoje pravice.

Berolinski vojaški krogi še vedno dvomijo, da se sprijazneta Francija in Nemčija. Francozi so ob meji dokončali vojaške barake, zaradi kterih je bilo pred nekoliko tedni toliko krika po nemških listih. Nemei pazijo sedaj, kaj bodo Francozi počeli s temi lesenimi hišicami. Mnogo je na Nemškem ljudi, ki se bojé vojske s Francozi. In kako tudi ne? Saj vojska narodom ne prinese družega, kakor nove davke, siročino in žalost. Zato se je razširila vest, da je francoski poslanik pri sv. očetu, Lefebvre de Bahaine, sprožil misel, naj bi sv. oče posredovali med Nemčijo in Francijo. Je li kaj resnice na tem, ali ne, ne moremo trditi. Pač pa bi bilo za oba naroda najbolje, da živita kot mirna soseda. Koliko dobrega in koristnega bi se lahke storilo z denarjem, kterega požró velikanske in drage vojaške priprave.

Belgijska zbornica je tri tedne obravnavala budget železnic, pošt in brzojava. Posebno zanimiva in pomenljiva je interpelacija, ktero je stavil poslanec Houzeau do ministerstva, zakaj namreč državna oblast pregleduje pisma na pošti. Ministra Peereboom in Devolder sta se izgovarjala, da ni sedanje katoliško ministerstvo skovalo 22. člena postave v državni upravi, marveč prejšnja liberalna vlada l. 1875. Obljubila sta, da se popravi ta zloraba osebne prostosti. — Liberalci vedno kričé, da vplivajo na vlado jezuitje in vendar so si sami izmislili dotični člen postave ter se tudi po njem ravnali. — Belgijski katoliški politiki se vedno bolj oglašajo za carinsko obrambo, akoravno imajo mnogo nasprotnikov v liberalnem taboru, kterim je bolj

všeč kupčijska prostost. — Sedanja belgijska vlada si mnogo prizadeva, da se pripravi na boj, ki se bode gotovo bojeval kje ob belgijski meji, ako se sprimeta Nemčija in Francija. Nedavno smo omenili, da je vlada nakupila topove, da zavaruje črto ob reki Maas. Liberalci očitajo katolikom, da premalo skrbé za varnost dežele ob vojski, in vendar sami niso ničesa storili v tem oziru, ko so bili na krmilu. Naj bi bili takrat kaj storili, bi sedaj ne bilo treba, ali vsaj ne v toliki meri. Pa — zabavljati je laglje, kakor storiti in v tem so liberalci povsod mojstri.

„Agence Havas“ poroča iz *Kalafata*, da je parnik „Petkuš“ pripeljal 100 vojakov v Lom-Palanko, kjer so nastali novi nemiri. Tudi v Vidinu je narod vznemirljen. — Bolgarska vlada je vkrenila, da morajo orožniki na konjih stražiti mejo od Srbije do Črnega morja. Boji se namreč, da oborožene čete napadejo bolgarsko obrežje ob Donavi.

Iz *Masave* je poslal general Gené grofu Robilantu depešo, v kateri spoznava, kako važnega pomena je bil njegov sklep, a vendar trdi, da afrikanski vojaki, ktere je izročil Ras-Alulah-u, niso bili beguni, ampak so se bojevali pri omenjenemu vodji, kakor to lahko potrdijo njihovi tovariši, kteri so jih ovadili, da so divjali zoper naše ranjence. Ko bi bili Salimbeneja in tovariše osodi prepustili, bi bilo to slabo vplivalo. Gené ne obupa, da bode Savoiroux še oproščen.

Izvirni dopisi.

Iz Rovt, 1. aprila. Tudi pri nas v hribih se kaže, da ima zopet po hudi in ostri zimi nastopiti ljuba pomlad. Imeli smo pač že pomladanske dneve okoli Svečnice in še pozneje nekaj dni; ko so po ravnem imeli gosto zimsko meglo in celi dan do vrha zamrznjene šipe, sijalo je pri nas prav gorko pomladansko solnce in po prekopnah videti je bilo raznovrstnih pomladnih cvetic — nihče več se ni bal zime. Kar naenkrat, o sv. Gregorji (prvem tako zvanem pomladanskem dnevu), spremení se vse. Polagoma jelo je deževati, čedalje huje in huje, pritegnila je še oestro-mrzla burja in snežilo in mēdlo je v pravem pomenu besede neusmiljeno, neprenehoma skozi teden dni, da po dva in celó tri metre visoko nakopičenih zametih pri nekterih hišah nihče izpod strehe ni mogel.

Pri nas je huda zima tem bolj občutljiva, ker hiše niso skupaj v vasi, ampak kmetje imajo postavljena svoja poslopja sredi svojih zemljišč po četrtr ure in še več oddaljena drug od drugega, tako, da sosed sosedu semtertje z najmočnejšim glasom na pomoč priklicati ne more. Tako so tudi pri cestah hišice (koče) le redko nastavljene, po pol, tri četrtr ure in še več narazen. Kdo bi se toraj čudil, če se pri taci razmerah mnogokrat kaka nezgoda pripeti? — Ravno ob zadnjem hudem vremenu šel je od tod na Vrhniko neki gostač, „Albreht“ po imenu, ki se je z Vrhnike, kakor pravijo in so ga delavci na Tržaški cesti tudi videli, vračal po sneženi poti proti domu, a domú ga ni bilo. Celih 14 dni plakala je uboga žena s svojimi otroci po zgubljenem očetu, in glej! v ponedeljek, 28. marca, našli so ga zmrzjenega tičati v snegu ob poti, ki pelje z Vrhnike na Zaplano. Bali smo se o takih in enakih nesrečah več slišati.

Toda po hudi zimi zasijalo je zopet ljubo pomladansko solnce in sneg kopni, da je veselje. Ptički (ščinkovec, senica pa tudi kos) vbirajo zopet svoje razvedrilne pesmice, oznanujoči, da jih ni še mrazek vzel.

da si um razbistré, srce oblažé, na to kar nič ne mislijo, pa jim tudi treba ni, ker gledišče je le za vsakdanjo zabavo, vzvišenega svojega namena si ni več svesto.

Takih ljudi zadovoljiti ne zná vsak; zato vodja v tem oziru podučí pesnika veleč:

„Was träumet ihr auf eurer Dichterhöhe?
Was macht ein volles Haus euch froh?
Besieht die Gönner in der Nähe:
Halb sind sie kalt, halb sind sie roh. — —
Was plagt ihr arme Thoren viel
Zu solichem Zweck die holden Musen?
Ich sag' euch, gebt nur mehr und immer mehr,
Sucht nur die Menschen zu verwirren,
Sie zu befriedigen ist schwer!“

Kdor dandanes obiskuje gledišča, ali kdor prebira igre, ki se igrajo na glediščnih prizoriščih, pač dobro vé, kako do pičice današnji glediščni pisci izpolnjujejo nasvèt vodjin. Poznajo občinstvo: nekteri so mrzli, življenja siti, drugi na pol surovi. Kaj taki povprašujejo po umetnosti, vsaj umetnih del ne

umejo, ali se jim ne ljubi o njih premišljevati! Takim se pač ne zadosti z umetnostjo, take treba le zibati v njih sanjah, take le treba motiti, da so zadovoljni; od tod direktorjev nauk dramatik:

„Skušajte le ljudi motiti,
Ker vstreči jim: je pretežko!“

Pa tudi ljudi motiti vsak ne zná; tudi za to treba človeku naukov in ž njimi ni Göthejev vodja nikdar v zadregi; zato tudi v tem temeljito podučí pesnika:

„In bunten Bildern wenig Klarheit,
Viel Irrthum und ein Fünkchen Wahrheit,
So wird der beste Trank gebraut,
Der alle Welt erquickt und aufbaut.
Dann sammelt sich der Jugend schönste Blüthe
Vor eurem Spiel und lauscht der Offenbarung;
Dann saugt jedes zärtliche Gemüthe
Aus eurem Werk sich melanchol'sche Nahrung.“

In dosti je bilo pesniku naukov; gré in začné pisati in piše velikrat in piše veliko: drame, tragedije, vesele igre, opere, operete, burke itd.; povsod

mu je namen: ljudi vabiti v neko temo in jih tam varati z zmotami, ki so jim ljube in jih radi slišijo. Ker pa vé, da človek nikdar v sebi ne more popolno zatreti čuta za resnico, zato ne laže kar naravnost, da bi ljudje lahko za laž prišli; ne, on svojim zmotam dodene vselej zrnice resnice, da se za-njo skrije, če ga kdo napada, in da se občinstvo z njo opravičuje, če mu vest očita, da lažem nastavlja svoja ušesa. Nič novega ne povém, a vendar zopet trdim: Mundus vult decipi. Zato pisatelj, ki pišejo za gledišče, tudi dandanes prav pridno rabijo Göthejev recept:

„In bunten Bildern wenig Klarheit,
Viel Irrthum und ein Fünkchen Wahrheit!“

To vabi ljudi v gledišča, to jih zadovoljuje, s tem se vsem izpolnijo želje: obiskovalcem, ki so iskali varajočega vedrila in tudi vodji, ker je gledišče polno.

(Dalje prih.)

Dasiravno so Rovte oddaljene od Logatea dobri dve uri in v hribih, vendar so letni somnji tu prav zelo obiskani in živahni. Vsako leto bi imel tu somenj biti štirikrat in sicer: 1. Tihi ponedeljek (ponedeljek po tihi nedelji). 2. Na Kresni dan. 3. Na sv. Lovrenca dan. 4. Na sv. Mihaela dan. — Zadnji, t. j. sv. Mihaela, bil je v lanskem letu zaradi bolezni kolere prestavljen, a potem prav slab v vsakem oziru. Tako bali smo se tudi letos zaradi pomladanskega somnja, da ne bo nič prida. Toda naš župan skrbel je, da se je vsa cesta prekidala ter pot bila zopet vsim odprta. Zatoraj je pa bilo tudi prignane na somnijišče živine toliko (834 repov), da ne kmalo tako. Z ugodno kupčijo hvalijo se prodajalci in kupovalci, zlasti pri kupčiji živinski. Živino priženejo iz domačih in daljnih krajev; pridejo pa tudi domači in tuji kupci iz Trsta, Gorice, Reke itd., pa tudi iz Ljubljane in Kamniškega okraja bili bili so mesarji tu, ki so nakupili po 5 do 10 in še več parov lepih pitancev prav po volji. — Tudi kramarji in drugi prodajalci, posebno pa krčmarji, hvalijo se z ugodno kupčijo.

Ljudje so tu letos še precej zdravi in trdni; sploh se sliši pregovor, da tu ne misli nihče na smrt, dokler ni star 70 let.

Ko odleze sneg, jeli bodo jako potrebno cesto popravljati, oziroma prenovljati; vkrenilo se je že zato vse potrebno. Soseska Rovtarska je pač storila po svoji moči že prej svojo dolžnost, a Logaška cesta je pa jako zanemarjena. Ko bo cesta iz Logatea v Rovte toliko popravljena, kakor so navadne ceste vsaj drugod po svetu, želeli bi bilo, da bi tudi tu pošto dobili, ko zdaj pôt odnaša in prinaša pisma in časopise le dvakrat v tednu, v sredo in soboto, kar je silno neprilичno. —r.—

Domače novice.

(Razpis častne nagrade) za povest, namenjeno slovenski mladini. Razumniki vseh omikanih narodov paznim očesom motrijo razvoj tistega dela književnosti svoje, kateri je v prvi vrsti namenjen mlademu naraščanju, ter vestno skrbé za to, da se mladini podajo v roke po obliki in vsebini dovršene, čistim peresom in plemenitim srcem pisane zabavne in poučne knjige. Tudi v Slovenceh se je že večkrat povdarjalo, kako potrebujemo mladini svoji primerne berila in razna učiteljska in pedagogijska društva naša so večkrat ukrepala o tem in obravnavala vprašanje, kako bi se zadelala ta praznina v književnosti slovenski. To uvidevši je znani rodoljub česki in prijatelj mladine slovenske, blagorodni gospod Ján Lego v Pragi po županu Ljubljanskem podpisanemu odboru izročil sedem cesarskih cekinov v plemeniti namen, da ž njimi nagradi najboljšo povest, namenjeno slovenski mladini od dvanajstih let dalje. Navedeni znesek sedmih cesarskih cekinov pa je samó častna nagrada, ktera se izplača pisatelju povesti; vrhu tega Ján Lego poskrbi še za to, da pisatelj nagrajene povesti prejme za svoj spis še navadni pisateljski honorar. Pisatelj nam v svoji povesti naslikaj vzornega slovenskega mladnika, odličnega z vsemi krščanskimi in državljan-skimi vrlinami; od tiste dóbe, ko začne hoditi v šolo, sprémi ga do možkih let, ko stopi v praktično življenje, opiši ga živo in plastično brez moralizovanja, da bode mlada duša, videča pred seboj junaka povesti, hrepenela po njegovem vzvišenem vzgledu izpolnovati vse dolžnosti, ktere narod, cerkev in država zahtevajo od poštenega moža. Ako pisatelj takšno životopisno povest postavi v zgodovinsko zanimiv čas ter njeno dejanje opré na take domače kraje, ki se odlikujejo po prirodni lepóti svoji, bode tem večja zasluga njegova. Povest obsejaj šest tiskovnih pól male osmerke, natisnjene z navadnimi garmondskimi črkami. Rokopisi naj se pošiljajo do konca tekočega leta načelniku podpisanega odbora, kateri tudi povesti prisodi darilo, ter pisatelju njenemu izroči častni honorar.

V Ljubljani, 1. aprila 1887.

Peter Grasselli, načelnik. Prof. Fr. Levec, načelnikov namestnik. Prof. Janez Gnjezda. Ivan Tomšič.

(Pri zadnjem „jour fix-u“ pisateljskega društva), kteremu je predsedoval gosp. prof. Pleteršnik, čital je Ljubljanski veletržec g. Rohrman „o jabolčni kupčiji preteklega leta“. Celo uro trajajoča

zelo zanimiva razprava bila je z burnim odobravanjem sprejeta in želeli bilo bi le, da bi g. Rohrman v kakem časniku svoje zanimive spomine priobčil. Podal bi stem našim sadjarjem gotovo dobre podatke, vsled kterih bi domačini ne šli tujim trgovcem tako ra limance, kakor se je to minulo leto zgodilo.

(Občni zbor deželnega domoljubnega pomočnega društva) je bil dne 30. marca v mestni dvorani. Predsedoval mu je prvi podpredsednik g. E. Mayer. Navzoč je bil tudi gosp. deželni predsednik baron Winkler. Od gospodov, v posvetovanje o vojaških zadevah društvu dodanih, prišel je g. c. kr. nadštábní zdravnik dr. Tonner. Gospodarstveno poročilo in račun za leto 1886 sta se odobrila. V odbor so bili zopet izbrani gg.: Albin Ahčín, dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniški, Franc Doberlet, Hinko Galle, vitez Gutmannsthal-Benvenuti, Gustav Habit, cesarski svétnik Ferdinand Mahr, Em. Mayer, Jurij Mihalič, cesarski svétnik Ivan Murnik, Gabrijel Piccoli in dr. Josip Staré; na novo pa V. Hübschmann, c. kr. stotnik v pok., dr. Keesbacher in kanonik Miroslav Križnar. Za preglednika računov za leto 1887 izbral je zbor gg.: Viktorja Colloretto-a, Karola Karingerja in Franjo Ravniharja; za namestnika pa Gustava Didaka in Josipa Kušarja. Po dokončanem občnem zboru izbral si je odbor bankirja Emeriha Mayerja za predsednika, cesarskega svétnika Iv. Murnika za prvega podpredsednika, in vladnega svétnika dr. Keesbacherja za drugega podpredsednika; za poslanca v zvezni zbor viteza Gutmannsthal in barona Ferd. Pascotini-Juriskoviča.

(Slovenska predstava) bode v nedeljo dné 3. aprila t. l. v dvorani narodne čitalnice. Predstavljalo se bode: „Kdor se poslednji smeje!“ Gluma v jednom dejanji. Spisala Marija Knaufova. Preložil Ivan Kalan; v začetku pa na mnogostransko zahtevanje še enkrat: „Zblaznela je“. Igrokaz v dveh dejanjih, kateri se smé prištevati med prve igre letošnje sezóne. Ker je omenjena predstava bržkone predzadnja in igralno osobje dramatičnega društva potem otide zopet na gostovanje v vsa naša slovenska mesta, ne dvomimo, da bode hiša razprodana do slednjega prostora. Pri tej priliki domoljubno opozarjamo vse čitalnice in druga slovenska društva, ki želé, da igralno osobje v teku meseca maja ali junija pri njih nastopi, da se oglasé pri društva odboru. Repertoire za gostovanje sestavi bode do konca t. m. društva režiser g. Borštnik.

(Izgredi.) G. prof. Nedvedu so bila v noči od ponedeljka na torek okna pobita (prav za prav le eno okno njegovega stanovanja je bilo zdrobljeno, drugo pa je njegovega sosedá, ker so zločinci pravega zgrešili). Da so bili ti ravno dijaki, se ne vé, čeravno se slutí. — Da se mora tako dejanje popolno obsoditi in zavreči, bode nam gotovo vsak pritrdil.

(V št. Juriji pri Šmariji) ustanovljena je „družba treznosti“. Daljše naznanilo drugikrat.

(Pritožba okrajnega glavarja viteza Schwarz-a) zaradi obsojenja v Vipavi na 20 gld. globe je bila pri večrajšnji obravnavi od deželne sodnije zavržena in prva obsodba v Vipavi potrjena.

(V razstavi steklenih fotografij) so sedaj videti čisto nove slike avstrijskih mest, kakor: Dunaja, Prage, Gradca, Maribora, Celja, Ljubljane, Trsta i. dr. Zatoraj je razstava še za nekaj dni podaljšana. Kdor hoče lepo število avstrijskih mest videti, naj ne zamudi razstave pogledati.

(Piccoli-jeva želodčeva esenca), na kojega inserat v današnji številki častite naše bralce posebno opozarjamo, je izvanrednega učinka; kar ne potrjuje samo veliko zdravnikov, temveč tudi analize najvrlejših kemikov Avstrijske in Nemške. Zato se sme trpinom res najgorkejše priporočati.

Razne reči.

— Predsednik severo-amerikanskih zedinjenih držav in katoliška cerkev. Pred kratkim je bil v Filadelfiji katoliški kongres, predsedoval mu je nadškof Byan. Posvetovali so se o svečanosti, ktero mislijo napraviti za slavnost petdesetletnice svetemu očetu. K temu shodu je bil povabljen tudi predsednik zedinjenih držav,

Cleveland. Na to povabilo je odgovoril nekako tako-le: „Spoštljivost, ki ste mi jo skazali s tem, da ste me povabili na ta kongres, došla je zelo ugodno; in mi je bila jako ljuba. A žal mi je, da mi javni posli ne dopuščajo, da bi se mogel vdeležiti te skupščine. Zelo bi me veselilo, ko bi mogel navzoč biti pri čestitanjih, ki se skazuje vzvišenemu poglavarju katoliške cerkve v zedinjenih državah. Ponosen sem na to, da osebno poznam moža, ki ga časté moji sodržavljaní. Hvala Vam za pismo, ki je priloženo Vašemu povabilu, v katerem nahajam lep nauk, da dober katoličan more biti tudi dober državlján, in da so božji in državljanjski zakoni zapodeni v besedi „dolžnost“, ter da napravljajo najtrdnjšo vez med cerkvijo in državo, ktero more spoznati državljanska in verska vlada. Naj mi bode dopuščeno, da kot protestant nadopolnim ono plemenito čuvstvo ter izrazim svoje mnenje, da se v vsakem veroizpovedanju, ktero se opira na božje razodenje, prikazuje isti vpliv in iste posledice, ako se namreč vzamejo v razmotrivanje nauki dotične vere. (Vse vere, ki se zovejo krščanske, akoravno so krivovere, spoznajo Kristusa za začetnika, t. j. dokler ohranijo vero v srce; a verske ločine se naglo krojé, in nejevera jih prevzame.) Prava vera donaša varnost in blagostanje naši republiki ter nalaga, da se imajo izvrševati civilni zakoni, da se vzdržuje javni red in spoštujejo tuje pravice. Tako verni boljše izpolnujejo svoje državljanske dolžnosti, so stanovitni in se ne dajo motiti v svojem rodoljubju. Jaz sem tega mnenja, da dolžnosti do države, kedar so vtemeljene na verskih zapovedih, vzbujajo čuvstvo osebne odgovornosti, ktera je velike važnosti za demokratično vlado. Srečen bode tisti dan za našo domovino, kedar bode priznal vsak državlján, da ima do države dolžnosti, kterih ne smé zanemarjati, ako noče rušiti svoje državljanske in verske dolžnosti. — Želim Vašemu odboru najboljši vspeh in da se Vaše prizadevanje popolno spolni. Vaš Cleveland.“

Telegrami.

Dunaj, 2. aprila. Gerhard Kreitter, morivec lastnika tiskarne Schlossberg-a, bil je zjutraj ob 7. uri obešen.

London, 2. aprila. Cross v zgornji zbornici poslancev pravi, da ima vzrok se nadjati, da se bode mir v Afganistanu ohranil in ne misli, da bi tamošnji Emir imel sovražne namene proti Rusiji. Zborovanje v zgornji zbornici se potem preloži do 18. aprila. Spodnja zbornica zavrže Parnellove dostavke, vsprejme brez glasovanja prvo branje irskega kaznilnega zakona, odbije pa dva odložilna predloga s 361 glasovi proti 253 glasovom in sprejme isto tako konec debate. Na to zapusti Gladstone s svojimi zavezniki in Parnellovci dvorano.

Umrli so:

30. marca. Marka Kesarič, posestnik, 52 let, Ulice na Grad št. 12, jetika. — Janez Perles, hišni posestnik, 70 let, Slonove ulice št. 7, kap.

1. aprila. Meta Vizjak, lončarjeva žena, 23 let, Konjušne ulice št. 2, jetika.

V bolnišnici:

29. marca. Janez Kovač, dninar, 49 let, jetika.

30. marca. Marija Čibašek, gostija, 65 let, jetika. — Luka Šifrer, posestnik, 70 let, Marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		razkomern v mm	teplomera po Celziju			
7. u. jut.	731.47	+ 0.0	sl. vzh.	del. jasno		
1. 2. u. pop.	739.24	+ 8.6	sl. zap.	oblačno		0.00
9. u. zveč.	730.06	+ 3.6	sl. vzh.	del. jasno		

Nekoliko oblačno in vetro. Srednja temperatura 3.3° C., za 3.0° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 50 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	81 „ 50 „
4% avstr. zlatá renta, davka prosta	112 „ 85 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 10 „
Akcie avstr.-ogerske banke	881 „ — „
Kreditne akcije	279 „ 80 „
London	127 „ 50 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 10 „
Ces. cekini	6 „ — „
Nemške marke	62 „ 57 1/2 „

Zahvala.

Po končanih mestnih volitvah je podpisanemu odboru dolžnost, zahvaliti se najuljudneje P. T. častitim gospodom volilecem, da so se letos v obilnejšem številu zbrali ter skoro z enoglasno volitvijo priporočili kandidatom izrazili svoje zaupanje v bodoče delovanje teh mož, katero si ohraniti jim bode sveta dolžnost.

Národní voliční odbor.

Vsled mnogih vprašanj vljudno naznanjam, da
bodem odprl svojo

odvetniško pisarno

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 10

(stara kresija)

v torek po veliki noči dne 12. aprila t. l.

(1) **Dr. Franjo Stor.**

Dober postranski zaslužek

od 100 do 300 gld. na mesec si lahko vsakdo brez
kapitala in brez vsakršne rizik pridobi z razpečeva-
njem postavno dovoljenih srečk. Ponudba v nemškem
jeziku naj se pošilja na glavno meniško družbo Adler
& Comp. v Budapeštu. (1)

Kuhinjsko in hišno orodje

najboljše vrste

za gospodinje!

za gospodinje!

prodaja po najnižjih cenah

Frane Terček,

trgovec z železjem na Valvazorjevem trgu v hiši c. k. okrajnega
glavarstva. (9)

Ernest Petrič,

orglarski mojster (2)

sv. Petra nasip št. 65,

se priporoča prečistitim g. župnikom, oziroma cerkve-
nim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj,

ter prevzame tudi vsako popravo starih; isto tako iz-
vršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poročstvu nizke
cene in poštene postrežbe.

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (15)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z $\frac{5}{10}$ L.

" " 50 " " $\frac{7}{10}$ L.

Oddaja se služba

cerkovnika in orgljavca

v Češnjicah, pošta Lukovica, ter se zamore takoj
nastopiti.

Prosilec naj se oglasi pri župnijskem pred-
stojništvu. (3)

ŽELODČEVA ESENCA
lekarna Piccoli-ja
v Ljubljani.

ozdravila me je kakor po čudežu od najhujših
želodčevih in telesnih bolečin, koje so me celih
pet let neznano mučile in proti kterim mi naj-
imenitnejši zdravniki Vienne, Milana, Como in
Genove niso zamogli prav nič pomagati.

Lusa Battista, Sagoriz, na Gališkem.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 ste-
klenic za 1 gld. 36 kr. po poštne povzetji.
Poštino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi
lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljub-
ljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzoli-jevi
lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na
Štajarskem, Koroškem, v Primorju, Tirolu, Trstu,
Istriji in Dalmaciji. (6)

Prosim čestite bralce, največjo pozor-
nost na tu priobčeno naznanilo obračati.

Nenavadno ugodna prilika za nakup!

O moji poslednji navzočnosti v Lyonu imel sem
priliko, pridobiti si za tretjino znižano tovarniško
ceno velik del suknenih in svilnatih izdelkov, kar
mi omogoči, prodati 6 komadov najfinjših

svilnatih žepnih robcev

za le gld. 1-90.

Vsaki teh robcev je posebej obrobjen ter zvrnan,
ima vdolane krasne cvetlice in arabeske, kar stori,
da ti robei lahko za ovratnike služijo. Bolj finih svil-
natih robcev niti misliti ni. Dvanajst takih robcev velja
gld. 3.75, šest pa gld. 1.90. — Ker je cena robcem
kar le mogoče nizko nastavljena, je upanje opravičeno,
da jih hitro razprodam, ter vsled tega priporočam naj-
nujnišo naročbo.

Prodajam tudi po najnižji ceni posebno fine po-
potne ogrinjače iz volne, v velikosti 185 x 140,
komad po gld. 2-85
jako fine ogrinjače največje velikosti 200 x 145, komad
po gld. 1-95
podlage z vdolanimi podobami za pisarne, prodajalnice
itd. komad po gld. 1-40

Naročila na navedene izdelke izvršujem izključljivo
le proti predplači ali potom poštne povzetja pod na-
slovom

M. RUNDBAKIN,

II., Taborstrasse 28, Wien. (1)

Išče se

pošten, zanesljiv, v

gostilniški stroki izveden mož,

kteri bi hotel prevzeti krčmo v Cérkniči „pri
pošti“, v koji je nastanjena Cérkniška čitalnica,
kamor domačini in tujei navadno radi zahajajo.

Več o tem poizvé se pri g. Josipu Milave-
u v Cérkniči pismeno ali osobno. (3)

Vsem čebelarjem,

ki potrebujejo za svojo ljubo živalico hrane, ponuja

zdravega pitanca

kolikor mogoče po nizki ceni podpisani (3)

Peter Pavlin,

čebelar v Trnovem
(v Ljubljani) pred Konjišnico št. 7

Gustav Treo,

trgovec v Ljubljani Preširnov trg

priporoča prečistiti duhovščini:

Cerkvene sveče iz umetnega

voska razne velikosti, kl. gl. 1-30

Cerkvene sveče iz stearina

razne velikosti " " — 90

Cesarsko olje, čistoko voda " " — 34

Gumy olibanum (kadilo) " " 1-20

kakor tudi raznovrstno špecerijsko
blago.

Zagotavlja se točna in poštena po-
strežba. (5)

Kmetovalec.

Gospodarski list s podobami.

Štev. VI. tega najboljšega, največjega in najee-
nejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sle-
dečo vsebino:

Goved švickega plemena. — Pridelujmo oves! — Kako
vinograde varovati proti slani. — Kako svinje pitati.
— Karbolinej. — Cepljenje v sklad. — Mrčes, ki naj
ga sadjarji spomladi pokončujejo. — Gospodarske no-
vice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr.
kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene. — Inserati.

„Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi
poli, ter stane za celo leto 2 gold. Gg. učitelji in
šolske knjižnice dobivajo list za polovico cene.

(4) **Inserati**

priobčeni v „Kmetovalec“ imajo najboljši
vsep, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti
pa v premožnejših kmečkih krogih. Zelo priporočljiv
je „Kmetovalec“ za objavljenja pri nakupu ali prodaji
gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Organist in cerkvenik

dobi službo z nastopom o sv. Jurji. (3)

Cerkveno predstojništvo Sodražica.

Današnji številki „Slovenca“ pri-
ložen je imenik A. HAUPTMANN-ove
zaloge raznovrstnih barv lastnega izdelka
in priporočilo za izvrševanja vseh v ple-
skarsko stroko spadajočih naročil.

P. n. gospodom členom

„SLAVIJE“

vzajemno zavarovalne banke v Pragi. (1)

V poslednji dobi razširjajo se po raznih banki „Slavije“ kot českomu zavodu sovraž-
nih časopisih, kakor tudi po nekaterih oduščenih uradnih banke in drugih nepoklicanih
osebah nehvalne vesti o banki „Slaviji“, katerih vsebina v glavnih potezah je ta, da so
notranje razmere zavoda netolažne in da njene rezervne zaloge niso dosti varno naložene.

Spodej podpisano upravalno svetovalstvo šteje si toraj v svojo dolžnost, p. n. členstvo
na to upozoriti, da se vse te vesti nikakor ne naslanjajo na resnico in konstatovati, da so
notranje razmere banke „Slavije“ popolnoma v redu, da ni nobenega povoda za najmanjšo
nezaupnost, da rezervne zaloge njene niso ne le popolnoma nedotaknene, ampak so se še
zvišale v tekočem letu, kakor razvidno iz naslednjih števil in dat.

Poleg bilanceje za leto 1885, ki je bila potrjena po revizorjih računov in po poverjenikih,
katere je izvolil občni zbor dne 15. maja 1886 in katera je bila predložena visokemu c. k.
ministerstvu, so rezervne zaloge na naslednji način naložene:

v vrednostnih papirjih (in sicer v avstro-ogrskih državnih in zastavnih listih česke hipotečne
banke i. t. d.) gl. 3,896.428.—
v realitetah „ 588.083.—
v zagotovljenih hipotečnih posojilih „ 1,228.281.11
v predplačilih na police banke „Slavije“ „ 312.806.23
v c. k. poštnohраниlnem uradu na Dunaji in drugih javnih
novčih zavodih (bankah in posojilnicah) „ 362.616.68
v gotovini v blagajnah „ 21.940.84
vrednostni papirji znašali so 1. januarja 1887, kakor so določili
revizorji dne 6. januarja 1887 „ 4,028.150.—
pomnožili so se toraj za „ 131.722.—
vključ temu, da se je v III. oddelku (podedovanjskih društvih) členom
na zapadle police izplačalo v gotovini „ 625.709.59

Komur je do tega, da se prepriča ob istinitosti teh števil, dano mu je po sklepu
občnega zbora z dne 15. maja 1879 na voljo, pregledati knjige in blagajnice v prostorih
banke „Slavije“.

Upravalno svetovalstvo vzaj. zavarovalne banke
„SLAVIJE“ v Pragi.